

Sygn. akt V CSK 284/16

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa J. B.
przeciwko "E." Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w R.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 22 stycznia 2016 r., sygn. akt V ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 7200 (siedem tysięcy dwieście) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwana powołała przesłankę potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości, a to art. 637 § 1 i 2 w związku z 642 § 1 k.c. (pkt 2 art. 398⁹ k.p.c.) oraz wystąpienia istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) „odnoszącego się do interpretacji art. 637 § 2 k.c.” Skarżąca wskazała, że w nauce i orzecznictwie istnieje znacząca rozbieżność w kwestii rozumienia terminu wymagalności roszczenia wykonawcy dzieła o zapłatę z tytułu jego wykonania, w sytuacji gdy dzieło to posiada wady, nawet o charakterze nieistotnym. Z tej przyczyny, zdaniem skarżącej, zachodzi konieczność ujednolicenia interpretacji norm zawartych w art. 637 § 1 i 2 k.c. w związku z art. 642 § 1 k.c. Ponadto, zdaniem skarżącej, dotychczas nie sformułowano „wiążącego poglądu prawnego odnoszącego się do kwalifikacji obniżonej trwałości wykonanego dzieła w perspektywie naruszenia jego substancji i potraktowania tej okoliczności jako istotnej wady dzieła”.

Odnosząc się do tak sformułowanych wątpliwości i zagadnień prawnych przypomnieć należy, że Sąd Najwyższy od strony opierającej wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance istotnego zagadnienia prawnego, oczekuje (co jednoznacznie wynika z orzecznictwa Sądu Najwyższego w tej materii), aby zagadnienie to sformułowała w sposób zbliżony do obowiązującego sądy powszechne przy przedstawianiu zagadnienia prawnego w trybie art. 390 § 1 k.p.c., ale nade wszystko, aby przedstawiła, przy obu, co oczywiste, przesłankach, argumentację jurydyczną, wykazującą istniejące wątpliwości, zawierającą wskazanie rozbieżnych poglądów i orzeczeń. Przytoczone wyżej stanowisko skarżącej nie pozwala stwierdzić, że zagadnienie prawne zostało sformułowane w oczekiwany sposób. Niezależnie jednak od tej wadliwości wniosku, zauważyć

należy, że zagadnienie kwalifikacji prawnej obniżonej trwałości dzieła jako wady istotnej lub nieistotnej, w ustalonych przez sądy okolicznościach sprawy nie mogłoby mieć dla rozstrzygnięcia sprawy znaczenia. Wątpliwości prawne wynikłe z wykładni, podobnie jak i zarysowane zagadnienie prawne, muszą pozostawać w takim związku z rozstrzygnięciem sprawy aby miało to wpływ na rozstrzygnięcie sprawy. Sama teoretyczna wątpliwość natury prawnej nie uzasadnia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W sprawie niniejszej Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego, który wypowiedział się jakie znaczenia ma fakt, że powód dla przy wykonywaniu drogi dojazdowej wykonał jej podbudowę z gruzu porozbiórkowego betonowo ceglanego i ceglanego, co nie było zgodne ze sztuką budowlaną. Biegły wskazując na tę nieprawidłowość jednakowoż stwierdził, że trwałość drogi może być obniżona w przypadku niekorzystnych warunków gruntowo- wodnych jeżeli spowodują one zawilgocenie a w tym wypadku zastosowano warstwę odsączającą, w związku z czym prawidłowe wykonanie tej warstwy gwarantuje trwałość konstrukcji. Wskazał też, że trwałość drogi jest uzależniona od intensywności ruchu pojazdów i w związku z tym domieszka pod warstwą betonu gruzu ceglanego nie ma znaczenia dla trwałości konstrukcji (k.440, tom III akt sprawy). Tę opinię sąd zaaprobował włączając jej wnioski do podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, w związku z czym kontrola takich ustaleń w trybie skargi kasacyjnej jest wyłączona (art. 389³ § 3 k.p.c.) i tym samym, a nawet tym bardziej, uniemożliwia Sądowi Najwyższego uwzględnienie takiej wątpliwości faktycznej na etapie przedsądu.

Nie można się zgodzić ze skarżącym, aby w orzecznictwie Sądu Najwyższego istniały znaczące rozbieżności co do daty wymagalności wynagrodzenia w sytuacji stwierdzenia wad dzieła. Skarżący takich rozbieżnych orzeczeń nie wskazał. W orzecznictwie Sądu Najwyższego dominuje pogląd, zgodnie z którym wymagalność wynagrodzenia za wykonanie dzieła obarczonego wadami zależy od istotności tych wad. Odmowa zapłaty wynagrodzenia jest uzasadniona w sytuacji, kiedy dzieło dotknięte jest wadą istotną, czyniącą je niezdatnym do zwykłego użytku lub sprzeciwiającą się wyraźnie umowie. Jeżeli natomiast dzieło ma wadę nieistotną, należy uznać, że jego oddanie powoduje, w myśl art. 642 § 1 k.c., wymagalność wierzytelności przyjmującego zamówienie

o wynagrodzenie. Zamawiający może jednak wtedy domagać się usunięcia wady w oznaczonym terminie lub obniżenia wynagrodzenia w odpowiednim stosunku (art. 637 k.c.). Ta druga ewentualność wchodzi w grę, kiedy usunięcie wady staje się nieaktualne (por. m.in. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 1998 r., I CKN 520/97, OSNC 1998, Nr 10, poz. 167, z dnia 14 lutego 2007 r., II CNP 70/06, nie publ., czy z dnia 18 stycznia 2012 r., II CSK 213/11, nie publ.). Jest przy tym rzeczą oczywistą, że o tym, czy wada jest istotna czy nie, decyduje zobiektywizowana ocena przydatności dzieła, a nie subiektywne odczucie którejkolwiek ze stron.

W świetle powyższego brak było podstaw do oceny, że wskazane przez skarżącą przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania, zostały wykazane.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 w związku z art. 398²¹ k.p.c. i § 2 pkt 7 w związku z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz.1804).